

onde Frister, der havde været hos ham i den unge Præsts Skikkelse. Han sagde til sig selv: „Du har jo længe ventet ham!“ Her havde han gaaet saa modløs og følt sig forladt af Gud — og da var denne Verdens Trøster aldrig langt borte. I Drømme var han jo allerede bleven lokket med Gøglesyner, var bleven fristet med Haabet om Oprejsning. Og hvad andet kunde Bispen ville ham? Men han havde ikke glemt den Snevejrdsdag for omtrent et Aar siden, da han fra Favsing Præstegaard rejste ind til Aarhus og gjorde Knæfald for en anden Bisp i det fortvivlede Haab, at han skulde kunne afværge det store Sammenbrud. Mindet om denne angstfulde Dag, Skammen over, at han for at undfly Guds retfærdige Straf havde nedbøjet sig for et Menne-ske, sad ham endnu som en Torn i Sjælen.

Aa, havde jeg blot Stine og Børnene her! — sukkede han og lagde Hovedet ned i sine Hænder. Hvor skulde jeg le af alle Djævelens Kunster!

Om Aftenen talte han for første Gang i „City-Salen“. Det var et helt nyt og moderne Lokale med god Ventilation, og der var ikke saa faa, der af den Grund var misfornøjede med Flytningen. De savnede „Elysiums“ lavloftede, halvdunkle Sal, den lystige Trængsel paa de snævre Trapper, Stanken fra Hestestalden nedenunder og de øvrige, naturlige Dufte, der altsammen havde givet disse Møder deres halvt humoristiske, halvt mystiske Tiltrækning for mange af Tilhørerne.

Paa en af de forreste Stolerækker sad som sædvanlig Jørgen Berg og Fru Maja, desuden Karl May og Leif Knudsen. Mest Opsigt vakte dog den ekscentriske Digter Harald Bohse, der for nylig i et Interview havde udtalt sig til Gunst for Troen paa et Forsyn, hvad et Par af Byens Præster offentlig havde takket ham for, idet de til Gengæld roste hans Digte.

Mads Vestrup talte denne Aften om Kærligheden til Gud. Det var ingen Sag, sagde han, at elske Gud og prise hans Navn i de gode og lykkelige Timer i vort Liv; ja det var heller ikke saa svært at sige Tak for Sorgen og Savnet og Lidelsen, saa længe man følte, at Sjælen opløftedes og Hjertet berigedes. Men alt dette var endnu kun Egenkærlighed og Selvsyge, ikke meget